

léptek

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIII. évfolyam, 16. szám, 2019. április 18.

Robert Walser: Emlékszem, egyszer. Fordította Báthori Csaba. Cédrus Művészeti Alapítvány, Budapest, 2019, 64 oldal, 1990 Ft

Walser antihősei többnyire ez emberi kapcsolat lehetőségétől is elzárkóznak. Ezt mutatja a szintén most megjelent, *Elsüllyedt ösvény* című kötet (mely az 1914-es *Kleine Dichtungen* anyagát tartalmazza, ismét Báthori Csaba fordításában), amelynek nyitószövegében egy költő lebeszéli lehetséges patrónusát arról, hogy meg akarja őt ismerni: „én ugyanis olyan ember vagyok, akit nem érdemes megismerni”. Ez a költő a walseri szereplők egyik prototípusának is tekinthető. Elzárkózva, egy lepusztult világban él: „egy sivár, ódon házban lakom, mondhatom, romok között. De ez boldoggá tesz.” Ugyanakkor a régi, ódon dolgok iránti, már-már rajongó lelkesedését fejezi ki: „Nézze, ez úgy van: már egy új öltöny egészen felkavar és boldogtalanná tesz; és ebből úgy gyanítom, hogy mindent, ami szép, új és finom, gyűlölök, és mindent, ami régi, rongyos és ütött-kopott, szeretek.”